

[Rahbæk Møller]

Desuden er en udvidet ATP-ordning helt forsvundet. Den var ellers med i LO's oprindelige forslag. Må jeg foreslå Socialdemokratiet at studere SF's forslag om en udvidet ATP-ordning med procentuel indbetaling og ens udbetaling. Det vil i høj grad bidrage til at sikre solidariteten i en pensionsreform.

Sammenfattende må jeg konstatere, at der nu er så stort sammenfald mellem SF's og Socialdemokratiets tanker om en pensionsreform, at det forekommer helt realistisk at udarbejde et fælles forslag.

Regeringen har også indarbejdet virkningerne af en pensionsreform i sin økonomiske politik. Men det fremgår overhovedet ikke, hvordan den agter at gennemføre en pensionsreform. Igen venter den som mr. Micawber i Pickwick-klubben på, at noget vil vise sig. Regeringen burde enten forklare, hvordan den agter at gennemføre forudsætningerne for sin politik, eller også burde den oplyse, hvordan udviklingen vil være, hvis forudsætningerne ikke opfyldes. Alt andet kan kun betegnes som groft uhæderligt.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 15, er SF enig i langt det meste. Flere uddannelsespladser, langt mere efteruddannelse, tryghedsreform, mere forskning og en dynamisk erhvervs politik er fælles gods mellem vore to partier.

I forbindelse med erhvervs politikken noterer jeg med tilfredshed, at miljøteknologi dukker op. Jeg vil minde om, at samme filosofi kan anvendes om arbejdsmiljøteknologi, energiteknologi og meget andet. En bæredygtig udvikling indebærer mange komponenter.

I modsætning hertil har regeringen intet at sige om de fleste punkter bortset fra uddannelsen, hvor det nu også langt om længe er gået op for den, at der er behov for en indsats. Danmark ville have været et bedre land at leve i, hvis det havde stået den klart i de forløbne syv år.

Vi er enige i behovet for en stram styring, hvad angår de offentlige udgifter. Vi vender ikke tilbage til 1970'ernes udgiftsstigninger. Men når Socialdemokratiet lægger op til en endnu strammere styring af de offentlige driftsudgifter end den, den borgerlige regering har gennemført i de forløbne syv år, tvivler vi på det realistiske heri. Det er vanskeligt at se, hvordan f.eks. øget indsats på uddannelsesområdet,

som alle nu erkender er nødvendigt, kan rummes inden for så stram en ramme.

Tilsyneladende føler Socialdemokratiet sig presset af regeringens agitation om nedskæring af den offentlige sektor og senere skattelettelser. Der er måske grund til at minde om, at det er en myte, at Danmark har specielt høje offentlige udgifter. En lang række europæiske lande – herunder en række EF-lande – har faktisk større offentlige udgifter end Danmark, på trods af at en væsentlig del af vort offentlige servicebehov skyldes højere kvindebeskæftigelse og dermed øget behov for pasning af børn, syge og gamle.

Dertil kommer en større miljøindsats. Med andre ord har vi udgifter nu, som alle lande efterhånden vil få.

SF vil gerne være med til en bedre styring af den offentlige sektor, gennemført bl.a. ved hjælp af decentralisering, selvforvaltning og brugerstyring, men vi ønsker ikke at tilslutte os en målsætning om, at vores offentlige service skal gøres ringere end i de lande, vi sædvanligvis sammenligner os med.

Endelig skal jeg kort kommentere beslutningsforslag nr. B 16 om skatteomlægninger. På indkomstskattesiden er der ikke store divergencer mellem vore to partier. Vi har på nogle punkter valgt forskellige tekniske løsninger. Desuden har Socialdemokratiet en lidt dårligere fordelingsprofil, fordi man respekterer skatteforliget. Det er selvfølgelig beklageligt, men målsætningen for vore to partier er indlysende den samme, nemlig at flytte vægten væk fra et overbelastet indkomstskattesystem under bevarelse af en social rimelighed i byrdefordelingen.

På afgiftssiden er der til gengæld stor forskel mellem SF's og Socialdemokratiets forslag. Der er ikke meget Brundtland i de omlægninger, Socialdemokratiet foreslår.

Tilsyneladende har partiet slet ikke opdaget, at netop afgiftssystemet er et vigtigt styringsmiddel, når det drejer sig om at fremme en bæredygtig udvikling. Her er regeringen faktisk lidt bedre med, f.eks. hvad angår vandafgiften og vægtafgiften.

Selv om man sluttede på en negativ tone, er der grund til at fremhæve, at den debat, der nu har kørt i over et halvt år, i hovedtrækkene viser to linjer: en S-SF-linje, der bygger på social ansvarlighed, ansvarlighed over for samfunds-